Proletariërs van alle landen, verenigt u!

De Stem van de Arbeiders

La Voix des Travailleurs

nr 73

bijdrage tot de kosten 0,60 € - juli 2017

Uitgave van Arbeidersstrijd - Lutte ouvrière (communistisch trotskistisch)

Het echte schandaal is het kapitalisme!

In dit nummer:

La Voix des Travailleurs existe aussi en français

De zieken die ons regeren

Terwijl gewillige academici studies produceren over de "aanbodoverschot" van centra in radiotherapie tegen kanker en durven plaatsen aan te duiden waar die geschrapt zouden moeten, is de toestand op het terrein ver van de abstracte cijfers van de onderzoekers in hun bib. In Henegouwen bijvoorbeeld, dat geciteerd wordt als een voorbeeld van "teveel", zitten de centra propvol. Er komen mensen van Doornik om in Baudour (Bergen) behandeld te worden.

Helaas heeft het centrum Epicura in Baudour gedurende de maand mei met problemen moeten kampen: op meerdere malen was er geen machine meer in werking. Die voor de mannen was definitief uit, en de werken om die te vervangen zullen maar in december klaar zijn. De patiënten van beide seksen volgen elkaar dus op op dezelfde machine, in een zeer relatieve intimiteit, van 8 uur 's morgens tot ... 8 uur 's avonds. Dit is precies wat nodig was voor de tweede machine om herhaaldelijk kapot te gaan.

Patiënten naar La Louvière of Charleroi te sturen? Dit zou met zich meebrengen alle protocollen voor de voorbereidingen opnieuw te beginnen voor elke patiënt, maar, in ieder geval, "zijn de wachtlijsten al vol".

Men kan niemand wensen, behalve misschien Maggie De Block of Charles Michel, zich te laten behandelen waar er "officieel" tekorten zijn.

De remedie is de collectieve strijd

Om nog verder te gaan in de besparingen in de gezondheidszorg wil minister De Block de ziekenhuizen verplichten zich in netwerken te bundelen. De werkers uit de sector vrezen veel banenverlies, maar ook zich veel te moeten verplaatsen tussen de instellingen van eenzelfde netwerk. Deze hervorming zou ook de gelegenheid kunnen zijn voor de directies, die onder budgettaire druk staan, om een aantal diensten uit te besteden, wat dan het uitstappen van de loontrekkenden uit de paritaire commissie van de ziekenhuizen met zich meebrengt.

De tienduizenden werkers uit de sector hebben er belang in te tonen dat ze niet bereid zijn zich te laten doen!

Wie zijn we ?

Het kapitalisme laat elke dag zien dat het niet alleen een onrechtvaardige en gewelddadige systeem is, maar ook dat het een zware bedreiging vormt voor de mensheid : het veroorzaakt de crisissen, de oorlogen, de uitputting van de grondstoffen en van de natuurlijke omgevingen. Deze grote problemen kunnen niet opgelost worden zonder een einde te maken aan de anarchie van de huidige kapitalistische maatschappij, die in sociale klassen verdeeld is en op economische concurrentie en individuele egoïsme berust.

Arbeidersstrijd organiseert mannen en vrouwen die ervan overtuigd zijn dat het communisme de enige toekomst is voor de mensheid.

We zijn ervan overtuigd dat de werkers het kapitalisme kunnen vervangen door een vrije, broederlijke en menselijke maatschappij, want ze/zij ? vormen de meerderheid van de bevolking en doen de hele samenleving draaien. En ze hebben geen enkel persoonlijk belang bij het behouden van de huidige maatschappij.

We zijn ervan overtuigd dat de werkers de middelen hebben om de Staat van de burgerij te vervangen en zowel de grote bedrijven en banken als de hele werking van de economie en van de politiek te onderwerpen aan hun collectieve en democratische controle. Dit is de voorwaarde voor een maatschappij die in het belang van allemaal georganiseerd zou worden en waar iedereen de macht effectief zou kunnen uitoefenen.

Bovendien verdedigen we het idee dat de werkers geen vaderland hebben en dat een volk dat een ander onderdrukt niet vrij kan zijn. We beroepen ons op het communistisch manifest van Karl Marx en Friedrich Engels dat met de oproep eindigt van: proletariërs aller landen, verenigt U!

Arbeidersstrijd-Lutte ouvrière maakt deel uit de Internationalistische Communistische Vereniging (trotskistisch) waarvan de bekendste afdeling Lutte ouvrière in Frankrijk is, de partij van Arlette Laguiller en Nathalie Arthaud.

We beroepen ons op Trotski, de Russische revolutionair en kameraad van Lenin, die vermoord is omdat hij nooit is gezwicht en tot het einde de communistische ideeën heeft verdedigd tegen het stalinisme.

Om contact met ons te nemen:

Schrijven naar BP 62 5100 Jambes,
zonder andere vermelding
naar contact@arbeidersstrijd.be,
of per telefoon aan 0479 44 81 52

Verantwoordelijke uitgever: P. Lambert, zelfde adres

Website :

http://www.arbeidersstrijd.be

Abonnementen:

Normaal: 8,50 € voor 10 nummers (1 jaar)
Met steun: 15 € voor 10 nummers (1 jaar)

U kan zich abonneren op De Stem van de Arbeiders en betalen via overschrijving op de bankrekening :
IBAN : BE16 0004 2035 6974 ; BIC : BPOT BEB1
met vermelding : abonnement SvdA
(Vergeet niet een e-mail naar ons te sturen met uw gegevens op het adres : contact@arbeidersstrijd.be)
U kan ook betalen door uw gegevens en de prijs van het abonnement te sturen naar de postbus BP 62 5100 Jambes.

Voor de werkers valt er niets te verwachten van de burgerlijke regeringen en partijen

Deze politici, die de ene na de andere op heterdaad betrapt worden, dat is weerzinwekkend. Vooral omdat dezelfden ons vroegen om ons gerust te stellen met wat we krijgen, te lage lonen, erbarmelijke pensioenen, werkloosheidsuitkeringen die niet volstaan om te leven.

Maar met de aankondiging van Lutgen en de breuk van de CDH met de PS in Wallonië en in Brussel krijgen we nu een tweede seizoen, met een brandschoon CDH... dat bereid is een coalitie te vormen met de MR, die in de Kazakhgate verwikkeld is, met verduistering van fondsen en het omzeilen van justitie! Daarbovenop zijn er beledigingen naar collega's van andere partijen, en onderhandelingen achter de deuren voor posten die nu vacant staan... Een serie over het gewone leven van de burgerij die enkel tegen de borst kan stuiten van zij die hun brood verdienen door te werken.

Maar achter het gebabbel over de ethiek in de politiek en het cumulverbod van mandaten gaat het er vooral over een nieuwe meerderheid in de Waalse, Brusselse en gemeenschappelijke regeringen, die vandaag stilzitten omwille van de PS-zaken, weer op poten te zetten om hun aanval door te voeren tegen de bevolking, en zelfs om die te versnellen.

De werkers uit de overheidsdiensten trappen daar niet in en ze hebben de boodschap van Lutgen wel goed verstaan toen hij zei: "dit zal in het bijzonder kunnen door een drastische vermindering van de overheidsinstellingen". Misschien zullen ze het aantal zeer goede beloonde mandaten die de politici zich onder vriendjes verdelen werkelijk verminderen, maar het is vooral de vermindering van posten van werknemers van de overheidsdiensten die een nuttig werk doen en de besnoeiing van hun pensioen, die op het programma zullen staan.

En de werknemers uit de overheidssector zullen niet alleen staan: wat dan over het kindergeld? Wat dan over de verplichte autonomieverzekering die de regering 50 euro (om te beginnen) wil laten betalen aan alle mensen die in Wallonië verblijven, terwijl er nog geen enkele infrastructuur is om de mensen die aan autonomie verliezen te helpen?

En natuurlijk zullen de eventuele toekomstige regeringen zich niet meer dan de oude verzetten tegen de bedrijven die ontslaan, tegen de loonverlagingen en de onzekerheid die de werkers in alle sectoren ondergaan. Ze zullen de maatregelen die door het federaal genomen worden, gewoon begeleiden.

Neen, voor de werkers zit er niets goeds in de politiek van Lutgen.

De PS, vanaf het moment dat die buiten de regeringen zal zitten, zal zeker alle antisociale maatregelen van de toekomstige coalitie aan de kaak stellen, en herhalen dat de PS de minst slechte oplossing is voor de werkers.

Nochtans in een recent verleden, toen de PS nog aanwezig was, zijn er een aantal openbare diensten privé geworden, is de jacht op werklozen gestart, zijn de lonen bevroren, miljarden uitgedeeld aan het patronaat met de opeenvolgende Marshallplannen en de banken gered met miljarden...

Met of zonder de PS zal de politiek die al 30 jaar begonnen is, doorgaan: de bezuinigingspolitiek voor de werkers en de winsten voor de aandeelhouders... zolang de werkers zich zullen laten doen.

In deze maatschappij bezit een minderheid van rijke mensen de bedrijven en de banken. Zij verrijken zich door het werk van de arbeiders, bedienden, technici en ingenieurs die de rijkdom in de bedrijven produceren en daardoor de hele maatschappij laten draaien.In deze maatschappij is het de rol van de regeringen om de burgerlijke klasse te verzekeren dat ze zich kan blijven verrijken. In tijden van crisis is de enige manier om zich te verrijken de uitbuiting te verergeren. De verrijking van de enen kan alleen door de gewone mensen te verarmen.

De werkers trappen daar niet in, en ze zullen de weg opnieuw vinden naar het enige middel dat ze hebben om hun klassenbelangen te verdedigen in de klassenstrijd die door het patronaat en zijn regeringen wordt gevoerd: hun collectieve strijd en de stakingen. Het zijn precies de spektakels die we vandaag bijwonen die de demonstratie doen van wat hun democratie waard is. Ja, het systeem moet veranderd worden. En het is door te strijden tegen de uitbuiting die men begint het te veranderen, want precies de uitbuiting is het knooppunt.

Audi Forest

Tekstjes uit het fabrieksblad van Audi van 13 juni

Een minderheid? Maar een minderheid die gelijk heeft!

29% van de werkers, 38% als men alleen de arbeiders met een vast contract tellen, hebben tegen een extra halfuur werk om de twee weken gestemd. Dit is geen slecht resultaat, gezien de druk van de directie en van veel délégués voor een ja-stemming.

Er is dus een sterke minderheid die niet wil opgeven tegenover de chantage en die perfect heeft begrepen dat elke toegeving aan het patronaat een volgende toegeving voorbereidt.

Het gaat dus niet over zich onderwerpen aan de "meerderheid", maar over zich organiseren om zich de middelen te geven zij die twijfelen mee te slepen om deze slavernij te weigeren waartoe de directie ons wil veroordelen!

En als een staking noodzakelijk zou worden, heeft een minderheid zeker en vast het morele recht om te staken, vooral als het erover gaat de belangen van alle werkers te verdedigen.

De meerderheid die stemt en de minderheid die beslist

Het referendum wordt ons voorgesteld als de democratie. Dit is toch goed, zeggen zij die het referendum organiseren, dat de mening van de werkers wordt gevraagd.

De verlenging van de werkdag, wordt alleen door de directie gewenst. En referendum of niet, de directie is een piepkleine minderheid. Geen enkele werker die ja heeft gestemd heeft het gedaan omdat hij zo veel lol heeft dat hij er gewoon nog meer wil. En de directie weet het, want ze heeft toch de moeite gedaan om een persoonlijke brief aan elke werker te sturen om eraan te herinneren dat een tweede model (en dus onze baan) op het spel staat.

Hun democratie is gewoon maar een rookgordijn die de patronale dictatuur zeer slecht verbergt.

Aan het einde van het eindje

Wat de werkers van de onderaannemers betreft, heeft de directie zelfs niet alsof gedaan: ze krijgen de 8,5 uren zonder iets te mogen zeggen.

Tenzij men samen opnieuw doen wat we 5 weken geleden gedaan hebben: weigeren te werken in deze omstandigheden. Want, als we nog geen 9 uren moeten werken, is het wel dankzij de staking!

Durobor: met de banen chanteren à la Sogepa

Alvorens op 29 juni voor de handelsrechtbank in Bergen te verschijnen om het overnameproject van Durobor voor te stellen, had Herman Green ervoor gezorgd de werkers zijn voorwaarden op te leggen, met de medeplichtigheid van de Sogepa (de gewestelijke investeringsfonds) en van de syndicale secretarissen. Op 233 werkers zijn er 89 die hun baan verliezen. De 144 anderen worden ook ontslagen en dan opnieuw aangeworven door het nieuwe bedrijf, Durobor Glassware, met nieuwe contracten die de premies verbinden aan een stijging van de productiviteit.

Een week hiervoor hadden de werkers van Durobor nochtans het plan van de overnemer met 72% verworpen. Na 19% van hun loon te hebben verloren, samen met 8 verlofdagen en 200 banen op 400 tijdens de laatste overname door het consortium Décover-H2 in 2011 vonden de werkers dat ze "genoeg hadden gegeven" en hadden ze geen vertrouwen in de vertegenwoordigers van de Sogepa.

Maar de Sogepa en Herman Green hadden alles goed gepland. De dag na de neen-stemming op vrijdag 23 juni, vonden de werkers inderdaad bij hun thuis een aangetekende brief die hen een contract in het nieuwe bedrijf voorstelde.

Deze cijfer van 144 nieuwe contracten is niet lukraak gekozen en komt ook niet uit een "industriële plan". Die was gewoon bedoeld om de werkers te verdelen en een meerderheid in een nieuwe stemming te verkrijgen. Die werd dan op maandag 26 juni georganiseerd. "Voor of tegen de overname": wat op het spel stond, werd de werkers voorgesteld door de voorzitter van de Sogepa, Renaud Witmeur, de overnemer Herman Green en de syndicale secretarissen. Ze hebben met een faillissement gechanteerd, samen met het ontslag zonder vergoeding van alle werkers in geval van weigering.

Wat gaan de 89 werkers worden die dan werkloos zullen zijn, terwijl de oude directie sinds 2013 hun RSZ-bijdragen niet meer betaalt? Niemand heeft de werkers toegelaten de vraag te stellen. En waarschijnlijk omdat ze geen antwoord hierop hadden... De werkers zullen dat antwoord nochtans moeten verkrijgen door collectief druk te oefenen op de Sogepa en de RVA, want zij die hun baan zullen verliezen moeten hun rechten behouden.

IlvA (Aalst): de werkers verdedigen zich

Werkuren die niet nageleefd worden, een overdreven werklast, de uren niet kunnen inhalen of verlof niet kunnen nemen: de werkers van ILvA, de afvalintercommunale van Aalst hebben gevonden dat het nu genoeg was en dat de emmer overgelopen was.

Na maanden spanningen en een paar dagen staking hebben ze beloftes van hun directie gekregen, 10 extra mensen zouden aangeworven moeten worden.

Nieuwe Durobor: "Wie volgt!"

Sinds meer dan 10 jaar is de Sogepa, de investeringsfonds van de Waalse regering voor bedrijven in moeilijkheden, de enige echte aandeelhouder van Durobor. Natuurlijk hebben de politieke verantwoordelijken, zoals de Waalse PS minister van economie Jean-Claude Marcourt, met de medeplichtigheid van syndicale secretarissen van de twee vakbonden, deze werkelijkheid proberen te verbergen met de hulp van pseudo-bazen: Michel Durand, een vertrouweling van minister Jean-Claude Marcourt, tussen 2005 en 2011, en dan Stéphane Jouret en Guy Kuipers van 2011 tot 2017.

In 2011 onder de naam van de groep Décover waren Jouret en Kuipers voorgesteld door de Sogepa en de syndicale secretarissen als een "geloofwaardige overnemer" die "over een echt industrieel plan" beschikte en "die in het bedrijf ging investeren". Maar, terwijl minister Marcourt bij de Sogepa de regel openbaar had bepaald van "één euro in Durobor te investeren telkens Décover één euro erin investeert", heeft de overheidsfonds eigenlijk alleen de 15 miljoen euro betaald die nodig waren om een nieuwe oven te bouwen.

Meer bestuurders dan aandeelhouders hebben Jouret en Kuipers alles gedaan om hun waarschijnlijk winstgevende posten zo lang mogelijk te verlengen, door de kasmiddelen van het bedrijf volgens hun persoonlijke belangen te beheren. De RSZ-bijlagen van de werkers zijn sinds 2013 niet betaald en de andere facturen, gas, elektriciteit, uitzendkantoren, zijn blijven liggen tot de betaling door de Sogepa. Intussen kregen bankrekeningen die door Jouret en Kuipers vanaf Durobor zijn geopend zoals Durobor Real Estate, meerdere miljoenen euro's.

Vandaag, terwijl 89 werkers zonder baan terechtkomen, belooft de Sogepa al 12,3 miljoen € aan de nieuwe baas, het gratis ter beschikking stellen van een nieuw terrein en van nieuwe lokalen en de vrijstelling van de grondbelasting voor 5 jaar.

Wat riskeert dus de overnemer, Herman Green? In geval van mislukking weet hij dat hij zijn schulden aan de Sogepa mag achterlaten, dwz aan de belastingbetalers. Maar in geval van succes zal hij de winsten kunnen delen met de banken die de kredieten hebben verleend. Tot dan zal Green alle combinaties kunnen proberen: tijdelijke krachten samen met uitzendkrachten uit beschutte werkplaatsen, zoals zijn voorgangers het hebben gedaan.

Op een dag zal een arbeidersopstand deze aasgieren moeten verjagen, samen met de regeringen die hen onderhouden en de syndicale secretarissen die hen beschermen.

Terugtrekking van het leger uit het Midden-Oosten!

De minister van Defensie, Steven Vandeput, heeft zijn vreugde geuit over het onderzoek over de luchtaanval van 17 maart op Mossoel die 105 burgerslachtoffers had gemaakt, hij is blij omdat de Belgische piloten van alle "vergissing" onschuld zijn bewezen.

De "vergissing" wordt erkend, maar wordt verweten aan explosieven van de IS die in het gerichte gebouw ingeslagen waren, en niet aan de bom zelf die, volgens het Amerikaanse leger -dat het onderzoek heeft gedaan- "relatief licht" was maar toch een "tweede explosie" heeft veroorzaakt waardoor het hele gebouw dan ingestort is.

Alleen opzettelijke naïevelingen kunnen denken dat men aan een oorlog voor de imperialistische belangen kan deelnemen, zonder niemand te doden, en vooral onschuldigen. Terugtrekking van het leger uit het Midden-Oosten!

"Proper werk"?

In Brussel heeft men politici hun zakken zien vullen op de rekening van de Samusocial, een vzw die de overheidsdienst voor de opvang van daklozen sinds de jaren 1990 heeft vervangen.

In Antwerpen heeft het bestuur van de stad de uitbaat van het opvangcentrum voor daklozen De Vaart aan de privé aangeboden, samen met andere sociaal gerichte instellingen. Dit is de multinational G4S (netto winst in 2016: 250 miljoen euro) die de markt kreeg toegewezen! Tegenover de mobilisatie van de verenigingen heeft de G4S groep nochtans zich net teruggetrokken en zal het beheer niet op zich nemen.

Men weet niet of de politici zich verrijkt hebben. In elk geval hebben ze het niet choquerend gevonden de opvang van de minstbedeelden als taak te geven aan een kapitalistisch bedrijf waarvoor altruïsme niets betekent en dat alleen klinkende winsten op de kap van de armsten wil maken.

Een "propere" politiek? Dat zal niet kunnen zonder deze maatschappij die door winst verrot is, te veranderen!

Een correcte beloning...

Jean-Claude Daoust, oude voorzitter van de FEB en voorzitter van de bestuursraad van Daoust Interim, heeft in de pers verklaard dat een correcte beloning rond de 5 000 euro per maand was.

5 000 euro per maand voor de tijdelijke krachten van zijn maatschappij die elke dag op elk uur beschikbaar zijn op de werven, in de ziekenhuizen, de fabrieken en de kantoren? Neen, hij stelt 5000 euro voor voor de politici als ze alleen één mandaat hebben.

Een correct drinkgeld om de bazen en de aandeelhouders te helpen 50 000€, 500 000€ en zelfs 5 miljoen euro per maand op zak te steken!

Onmenselijk

De Staatssecretaris voor armoedebestrijding, Zuhal Demir, is ingegaan op de kritiek over de werking van de Samusocial. Maar met haar persoonlijke visie. Ze geeft bijvoorbeeld kritiek op het feit dat de bedden die in de winter ter beschikking staan, ook migranten opgevangen hebben. Onder het voorwendsel dat zij geen asiel hadden gevraagd in België, maar hoopten Engeland te bereiken. Kortom, voor Demir, mag een persoon als ze de correcte papieren niet heeft, gewoon op straat sterven. Geen probleem.

Met zulke woorden bestrijdt Demir niet de armoede, maar wel de armen!

Turteltaks 0:1

De "Turteltaks" heeft al een serieuze tegenslag gekregen. Deze belasting is in 2016 in Vlaanderen ingevoerd door minister Turtelboom om de huishoudens te doen betalen voor de "groene certificaten", de subsidies die de uitbaters van hernieuwbare energiebronnen hebben verkregen.

Een miljardair zoals Fernand Huts die op zijn terreinen de oppervlakte van 160 voetbalterreinen zonnepanelen heeft laten bouwen, krijgt bijvoorbeeld 13 miljoen euro aan subsidies per jaar.

Het constitutionele hof, dat door Test Aankoop en de PVDA is ingesteld, heeft beslist dat de "Turteltaks" illegaal was, want de Gewesten geen recht hebben een materie (de elektriciteit) te belasten, die al op federaal niveau wordt belast (en niet te weinig, met 21% BTW!).

Maar het hof heeft het principe van de zakken van de bevolking leeg te maken om de cadeaus aan de rijken te financieren helemaal niet illegaal verklaard. De huidige minister van energie, Bart Tommelein, denkt dus al over een ander middel om het te doen.

Een eerste ronde is gewonnen, maar de strijd begint maar. Om die te winnen is de rode energie van de collectieve strijd nodig.

Deuren worden (met geweld) geopend aan de razzia's

De regering is bezig een nieuwe wet te beslissen die de politie in staat stelt mensen zonder papieren thuis te komen halen. Tot nu toe mochten ze "alleen" in het openbaar worden aangehouden.

De ministers beklemtonen dat een huiszoekingsbevel van een onderzoeksrechter nog steeds nodig is. De uitdrukkelijke bedoeling van de Staatssecretaris voor asiel Theo Francken (N-VA) is nochtans het aantal uitwijzingen fors te verhogen.

Razzia's in metrostations organiseren, het OCMW verplichten te verklikken en nu mensen thuis arresteren die nochtans geen andere misdaad hebben gepleegd dan willen leven... terwijl men in hun landen sterft van de oorlog of van de ellende. Dit is walgelijk. En het verleden van Europa herinnert ons waar dat toe leidt wanneer de zwaksten worden gedeporteerd!

Het echte schandaal is het kapitalisme!

Nogmaals neemt een PS-kopstuk ontslag wegens "niet-ethische" persoonlijke verrijking. Er wordt Yvan Mayeur, burgemeester van Brussel, verweten dat hij zitpenningen heeft gekregen voor zijn mandaat als bestuurder van de Brusselse vzw Samusocial die voor opvangcentra voor daklozen zorgt. Met 140 euro per vergadering hebben Mayeur en de voorzitster van het Brusselse OCMW, Pascale Peraïta, in 2016 ieder 18 900 euro gekregen, wat dan 10 vergaderingen per maand maakt, gedurende 12 maanden per jaar. Een hoog aantal vergaderingen, zo hoog dat het zeer dubieus wordt dat ze allemaal plaatsgevonden hebben.

Dit is choquerend en in eerste instantie voor de werkers van de Samusocial en andere verenigingen die jaar in jaar uit hun best doen om minstens wat levensnoodzakelijk is te brengen aan diegenen die niets hebben. Onzekere en slecht betaalde contracten is hun lot. En ze stuiten op het eeuwige antwoord dat alle werkers uit de sectors die nuttig zijn aan de bevolking, kennen: er is geen geld. En vaak zijn het vrijwilligers die zich buiten hun werkuren mobiliseren om warme maaltijden te brengen in de stations of om mensen te helpen naar nachtcentra die enkel in de winter open zijn.

Maar de kamerleden die zich opwinden over de poencultuur bij de profiteurs van de PS, doen alleen maar de aandacht af te leiden. En het is niet verbazend: alle vertegenwoordigers van de regeringspartijen zijn medeplichtig van het echte schandaal dat de grenzeloze verrijking is van een minderheid aandeelhouders en kapitalisten, terwijl het aantal daklozen en de armoede aan de andere kant van de maatschappij omhoog geschoten zijn.

Ja, in de hoofdstad van Europa waar de lobby's van de grote wereldfirma's vergaderen, waar men over de miljarden beslist die cadeau worden gegeven aan de bedrijven en aan de banken, waar men zoveel luxeartikelenwinkels kan vinden, in deze zo rijke stad zijn er mensen die aan de kou en aan de honger sterven. In 2016 heeft men er 72 geteld, een duidelijke stijging sinds 2015 toen er 23 mensen op straat waren gestorven.

Meer dan een derde van de bevolking van de hoofdstad leeft onder de armoedegrens, 20% hangen van sociale hulp of van werkloosheidsuitkeringen af. En hoeveel jongeren en vrouwen die uitgesloten zijn van de werkloosheid wegens de maatregelen van de regering Di Rupo met de deelname van de 8 grote partijen, zullen in de komende maanden op straat verjaagd worden? Ze zullen er gezinnen van migranten vinden die achtergelaten worden en in onmenselijke toestanden overleven langs de spoorwegen.

Dit is wat ondragelijk, immoreel, verachtelijk is, want de rijkdom en de middelen om de hele mensheid in staat te stellen waardig te leven, zijn er. Maar de rijkdom die door de werkers uit de hele wereld gemaakt wordt, wordt gepakt door een handvol rijken. Ze worden verspild in de speculatie, in de luxeproducten en de wapens die altijd goed opbrengen.

Wat de zogenaamde socialistische partijen betreft, door het vooruitzicht achtergelaten te hebben van een revolutionaire verandering van de maatschappij door de werkers zelf, hebben ze zich ten dienste gesteld van het kapitalisme. Ze zijn goede bestuurders geworden van de zaken van de burgerij, en hebben haar levensstijl en geldzucht overgenomen.

Hier in België, naast meer dan 30 jaar deelname aan diverse regeringen, is de toewijding van de socialistische partij aan het kapitalistische belang standvastig geweest. Ze heeft meegedaan aan alle cadeaus aan het patronaat, aan de verlagingen van sociale bijdragen die dan de kassen van de sociale zekerheid leegmaken, aan de verlagingen van de vennootschapsbelasting, tot aan de invoering van de notionele interesten die het mogelijk maken voor de multinationals de belastingen bijna volledig te verduisteren. En de socialistische leiders hebben ook meegedaan aan alle vormen van bezuinigingspolitiek die bedoeld waren deze cadeaus voor de rijksten te financieren.

Het drinkgeld dat ze zich toestaan op eigen zak te steken voor hun trouwe dienst is choquerend, maar weegt niet veel tegenover de miljarden die zich opstapelen in de kluizen van de grote burgerij dankzij al hun maatregelen.

Voor de werkers is het dus zinloos om van de ministers en leiders van deze maatschappij te eisen dat ze schone handen hebben terwijl ze de kapitalistische klasse helpen om onze zakken leeg te maken. Dit is niet mogelijk omdat het kapitalisme hand in hand gaat met de corruptie. Wat nodig is, is de strijd voor de controle van de werkers op de rijkdom die ze creëren, om te weten waar die naartoe gaat en wat ermee gedaan wordt. Samen met de strijd om dat onmenselijk systeem omver te werpen dat al lang ongegrond is geworden door oorlogen, ellende en corruptie te veroorzaken!

Marokko: de betogers van de Rif trotseren de staat van beleg

In het Rif-gebied, in het Noord-Oost van Marokko neemt de mobilisatie ondanks de repressie niet af. Op maandag 26 juni hebben betogingen plaatsgevonden in El-Hoceima en in de randgebieden, terwijl de stad onder een niet-officiële maar wel reële uitgaansverbod stond, en van de omstreken compleet afgezonderd was door politiecontroleposten.

De protestbeweging El Hirak, die al bijna 8 maanden duurt in El-Hoceima en in de naburige steden, heeft einde mei een nieuwe fase gekend, na de aanhouding van talrijke militanten en van de voornaamste leiders. Boven het aanklagen van de werkloosheid, die een bijzonder hoog aantal jongeren treft, boven de eis van echte openbare diensten, in de zorg of in het onderwijs, hebben de betogers voortaan een nieuwe eis naar voren gebracht: de onmiddellijke vrijlating van alle gevangenen, die vandaag bijna 200 zouden zijn. Ze klagen ook de slechte behandelingen aan die zij in de politiekantoren hebben ondergaan, waardoor 19 onder hen naar het ziekenhuis gestuurd zijn en die bewezen zijn door slagen op het hele lichaam van de anderen. Deze slechte behandelingen gaan door in de gevangenis, met de verwijdering van de leiders in Casablanca, de beperking tot 10 minuten voor het bezoek van het gezin en het verbod om Rifberbeers te spreken.

Na de eerste aanhoudingen is de repressie blijven doorgaan: de stad El-Hoceima is door de politie bezet, met agenten om elke hoek, om alle vorm van groepering te vermijden. Het Mohamed VI-plein waar alle vorige grote betogingen plaatsgevonden hebben, is dus voortaan verboden, samen met de voorsteden van de stad. De betogers zijn dan blijven samenkomen op de bergen tegen de avond om slogans te roepen en tegen de politieagenten die beneden zijn gebleven te protesteren. Ter gelegenheid van het einde van de ramadan hebben ze besloten de politie te trotseren en hebben ze tot een samenkomst op maandag 26 juni om 15u in het centrum van El-Hoceima opgeroepen.

Bij het krieken van de dag waren er politieblokkades op poten gezet op de voornaamste wegen rond de stad. Maar betogers zijn erin geslaagd binnen te geraken via bergpaden om samen met de duizenden betogers van El-Hoceima te komen, terwijl anderen kiezen ervoor in de naburige steden te betogen. In alle gevallen hebben ze als enig antwoord traangas, wapenstokken en nieuwe aanhoudingen gekregen.

De macht heeft voor het moment voor de repressie gekozen om de beweging te stoppen. Zijn vrees is dat die blijft duren en tot andere regio's van Marokko uitbreidt, want overal vindt men de werkloosheid, de armoede en gebrekkige openbare diensten. Tussen zalven en slaan doet koning Mohamed VI alsof hij de toestand in de Rif net ontdekt en heeft hij zijn ministers de achterstand verweten in het opstellen van een ontwikkelingsprogramma voor de regio, dat officieel in 2015 gestart is en dat ondertussen verzandt is. Hij heeft zelfs sommige ministers hun vakantie verkort.

De betogers van El Hirak die steeds gemobiliseerd zijn, zijn waarschijnlijk deze hypocrisie door, net zoals één van hun leiders Silya Ziani die onder anderen aangehouden werd voor het gebruik van de slogan "Zijne Majesteit het volk".

Artikel uit het Franse blad "Lutte Ouvrière"

Brand in Londen: walgelijke onthullingen volgen elkaar op

Na de brand van de Grenfell toren in Londen op 14 juni is een toezichtronde begonnen van de andere woningtorens van de hoofdstad. Daaruit blijkt dat meer dan honderd van deze niet meer aan de veiligheidsnormen voldoen - en het onderzoek is nog niet gedaan. Elders in het land heeft dezelfde politiek naar dezelfde gevolgen geleid: om markten aan te bieden aan de goedkoopste bedrijven zijn er overal gebouwen die niet beveiligd zijn.

De woede is groot, zowel tegenover de onverschilligheid van eerste minister Theresa May als tegenover de minachting van de lokale politici en de bazen van de bouwsector voor het leven van de armen.

Boven de afschuw van de brand zelf blijkt het dat het aantal doden onderschat is door de overheid en dat er illegalen die in de toren woonden van de zorg afzien waarop ze recht zouden hebben, uit vrees van uitgewezen te worden uit het land.